

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๑๒๖/๒๕๖๘

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๑๐๖/๒๕๖๘

วันที่ ๘ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง	{	นางสาวรัชกร วิไลสกุลยง	ผู้ร้อง
		นายลวณ แสงสนิท ปลัดกระทรวงการคลัง	ผู้ถูกร้อง

เรื่อง นางสาวรัชกร วิไลสกุลยง (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบสรุปได้ว่า นางสาวรัชกร วิไลสกุลยง (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่า ผู้ร้องในฐานะประชาชนและผู้เสียภาษีได้รับความเดือดร้อนเสียหายโดยตรงจากการกระทำของนายลวณ แสงสนิท ปลัดกระทรวงการคลัง (ผู้ถูกร้อง) ที่กำหนดนโยบายการคลังของรัฐบาลในโครงการต่าง ๆ ให้ประชาชนได้รับสิทธิหักลดหย่อนภาษีตามหลักเกณฑ์และวิธีการจัดเก็บภาษีอัตราก้าวหน้า และให้กรมสรรพากรซึ่งเป็นส่วนราชการภายใต้การกำกับดูแลของผู้ถูกร้องคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาโดยการนำค่าใช้จ่ายในโครงการต่าง ๆ ตามนโยบายของรัฐบาล เช่น โครงการข้อดีมีคืน (Easy E - Receipt) ไปหักออกจากเงินได้ก่อนการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเพื่อใช้สิทธิหักลดหย่อนภาษีตามกฎหมายกระทรวงเกี่ยวกับการยกเว้นรายการที่ออกตามความในมาตรา ๔๒ (๑๗) แห่งประมวลรัษฎากร เป็นการคืนภาษีในอัตราก้าวหน้าโดยการคำนวณจากยอดเงินค่าใช้จ่ายของประชาชนในโครงการต่าง ๆ ที่เท่ากัน ส่งผลให้ผู้ร้องและประชาชนได้รับการคืนภาษีจากการหักค่าใช้จ่ายโดยไม่เป็นธรรม

- ๒ -

เป็นการเอื้อประโยชน์ทางภาษีแก่ผู้มีรายได้สูงมากกว่าผู้มีรายได้น้อย ก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม ไม่เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลและหลักการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามอัตราก้าวหน้าแห่งประมวลรัษฎากร ผู้ร้องยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองชั้นต้น ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา ผู้ร้องอุทธรณ์ ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งยืนตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น ผู้ร้องเห็นว่า การกระทำของผู้ถูกร้องในการกำหนดนโยบายให้กรมสรรพากรคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาโดยการนำกฎกระทรวงเกี่ยวกับการยกเว้นรัษฎากรที่ออกตามความในมาตรา ๔๒ (๑๗) แห่งประมวลรัษฎากรมาใช้บังคับกับโครงการลดหย่อนภาษีตามนโยบายของรัฐบาล เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้อง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๒๖ มาตรา ๕๑ และมาตรา ๖๒

ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่องเนื่องจากเป็นเรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่น หรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔)

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนี้

๑. การกระทำของผู้ถูกร้องในการนำกฎกระทรวงเกี่ยวกับการยกเว้นรัษฎากรที่ออกตามความในมาตรา ๔๒ (๑๗) แห่งประมวลรัษฎากรมาใช้บังคับใช้กับโครงการต่าง ๆ เพื่อลดหย่อนภาษีตามนโยบายของรัฐบาลไม่ชอบด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามอัตราก้าวหน้า ละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้อง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๒๖ มาตรา ๕๑ และมาตรา ๖๒

๒. มีคำสั่งให้ผู้ถูกร้องประกาศกำหนดเพดานอัตราร้อยละ และจำนวนเงินสูงสุดที่ใช้หักลดหย่อนภาษีสำหรับทุกโครงการตามนโยบายของรัฐบาล โดยหักลดหย่อนภาษีตามเพดานดังกล่าวภายหลังคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามหลักเกณฑ์และวิธีการจัดเก็บภาษีในอัตราก้าวหน้า

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

- ๓ -

ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรง และได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดี ตามมาตรา ๗ (๑๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ตราบที่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับแจ้งความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้อง ต่อศาลตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง” วรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้ และถ้าศาลเห็นว่า เป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา” และมาตรา ๔๗ บัญญัติว่า “การใช้สิทธิยื่นคำร้องตามมาตรา ๔๖ ต้องเป็นการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพอันเกิดจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจอรัฐ และต้องมีใช่เป็นกรณี อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ... (๔) เรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่น หรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว ...”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบ ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า ได้รับความเดือดร้อนเสียหายโดยตรงจากการที่ผู้ถูกร้องกำหนดนโยบายให้กรมสรรพากรคำนวณภาษีเงินได้ บุคคลธรรมดาโดยการนำกฎกระทรวงเกี่ยวกับการยกเว้นรายการที่ออกตามความในมาตรา ๔๒ (๑๗) แห่งประมวลรัษฎากร มาบังคับใช้กับโครงการลดหย่อนภาษีตามนโยบายของรัฐบาล ไม่เป็นไปตามหลักการ จัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้อง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๒๖ มาตรา ๕๑ และมาตรา ๖๒ ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗

- ๔ -

แม้ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง ทำให้ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญก็ตาม เมื่อข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบปรากฏว่าผู้ร้องเคยนำการกระทำของผู้ถูกร้องคดีนี้ยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองชั้นต้น ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา ผู้ร้องอุทธรณ์ ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งยืนตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น กรณีเป็นเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้วไม่ว่าจะได้พิจารณาเนื้อหาคดีหรือไม่ก็ตาม ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย เมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

- ๕ -

(คำสั่งที่ ๑๒๖/๒๕๖๘)

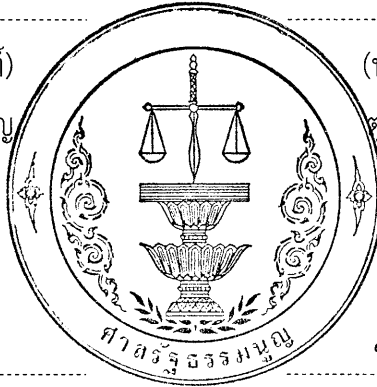
(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุพห์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนภดล เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม รั้วมฤต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุเมธ รอยกุลเจริญ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสราวุธ ทรงศิวิไล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ